

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 59/2012-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 8. februára 2012 predbežne prerokoval sťažnosť M. H., Č., zastúpeného advokátom JUDr. L. Š., Č., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 17 ods. 1 Všeobecnej deklarácie ľudských práv Okresným súdom Čadca v konaniach vedených pod sp. zn. 14 C 77/2010 a sp. zn. 11 C 122/2010 a Krajským súdom v Žiline v konaniach vedených pod sp. zn. 5 Co 122/2011, sp. zn. 5 Co 123/2011 a sp. zn. 10 C 63/2011, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. H. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky bola 21. septembra 2011 doručená sťažnosť M. H. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou sa domáhal vyslovenia porušenia svojich vlastníckych práv podľa čl. 20 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 17 ods. 1 Všeobecnej deklarácie ľudských práv postupom a rozhodnutiami Okresného súdu Čadca (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 14 C 77/2010 a naň nadväzujúcim konaním Krajského súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 5 Co 122/2011 a sp. zn.

5 Co 123/2011 a tiež postupom okresného súdu v konaní sp. zn. 11 C 122/2010 a naň nadväzujúcim uznesením krajského súdu sp. zn. 10 Co 63/2011, zrušenia napadnutých rozhodnutí všeobecných súdov, vyslovenia zákazu týmto súdom pokračovať v porušovaní základných práv, priznania finančného zadosťučinenia vo výške 6 638,78 € a náhrady trov konania vo výške 314,18 €.

2. Z ústavnej sťažnosti a napadnutých rozhodnutí vyplýva, že (i) v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 14 C 77/2010 a naň nadväzujúcom konaní vedenom na krajskom súde pod sp. zn. 5 Co 122/2011 a sp. zn. 5 Co 123/2011, ktoré bolo právoplatne skončené 31. mája 2011, sa nariadilo predbežné opatrenie proti sťažovateľovi a jeho návrh na prerušenie konania bol zamietnutý a (ii) v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 11 C 122/2010 a naň nadväzujúcom konaní vedenom na krajskom súde pod sp. zn. 10 C 63/2011 bolo prerušené konanie o žalobe sťažovateľa na vypratanie nehnuteľnosti až do skončenia veci vedenej pod sp. zn. 14 C 77/2010 týkajúcej sa zriadenia vecného bremena; proti rozhodnutiu krajského súdu bolo podané dovolanie, ktoré Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 2 Cdo 125/2011 z 19. júla 2011 odmietol pre jeho neprípustnosť.

3. Ústavný súd po preskúmaní sťažnosti a pripojených rozhodnutí dospel k záveru, že sťažnosť môže byť podľa ustanovenia § 25 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde odmietnutá, a to

a) jednak pre jej oneskorenosť proti rozhodnutiam vydaným v konaní pred okresným súdom pod sp. zn. 14 C 77/2010, ktoré nadobudli právoplatnosť 31. mája 2011, proti ktorým bola sťažnosť podaná 19. septembra 2011, teda zjavne po uplynutí lehoty dvoch mesiacov podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde,

b) a jednak pre jej zjavnú neopodstatnenosť voči rozhodnutiu okresného súdu č. k. 11 C 122/2010-44 zo 7. januára 2011, ktorým bolo konanie o vypratanie nehnuteľnosti prerušené až do skončenia iného konania o zriadenie vecného bremena, ktoré bolo uznesením krajského súdu sp. zn. 10 C 63/2011 z 27. apríla 2011 potvrdené a dovolanie sťažovateľa uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 19. júla 2011 odmietnuté.

4. So závermi napadnutých rozhodnutí v bode 3 b) sa možno stotožniť aj z ústavnoprávneho hľadiska. Možno len zopakovať, že podľa názoru ústavného súdu právne závery vo veci urobené sú výrazom ich nezávislého rozhodnutia (čl. 144 ods. 1 ústavy) a žiadne znaky protiústavnosti nevykazujú. Prerušiť konanie podľa § 109 ods. 2 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku možno iba vtedy, ak k záveru - že konanie o existencii vecného bremena na predmetnom pozemku ovplyvní vecnú legitimáciu účastníkov sporu o jeho vypratanie - dospel príslušný súd, a nie účastník konania (sťažovateľ).

5. Dobu prerušenia konania podľa § 109 ods. 2 písm. c) OSP, na základe procesných úkonov účastníkov konania nebolo možné považovať za protiústavný zásah do majetku sťažovateľa zo strany všeobecných súdov, lebo toto konanie je závislé na výsledku iného sporu, ktorý môže ovplyvniť jeho výsledok.

6. Podstata ústavnej sťažnosti tak spočívala len na odlišnom právnom názore sťažovateľa na to, akým procesným spôsobom mali súdy postupovať. Preto skutočnosť, že súd v napadnutom uznesení vyslovil právny názor, s ktorým sťažovateľ nesúhlasil, však pochopiteľne sama osebe dôvod ústavnej sťažnosti nezakladala.

7. Pretože ústavný súd nezistil, že by v danej veci došlo k porušeniu ústavne zaručených základných práv sťažovateľa, bola ústavná sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietnutá.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 8. februára 2012